

Първожрец. Наистинѣ че сѣ Гърцитѣ мекушати, и ако да не сѣ Българитѣ, тѣ не би могли да живѣятъ.

ЯВЛЕНІЕ ШЕСТО.

Горнитѣ, Драгомирѣ, Цоко.

(които водятъ Теохана вързанъ.)

Драгомирѣ. Ето господарю. Този Гръкъ са освободилъ да вѣзе въ жилищата ни, безъ да помисли че ще страда.

Цоко. Страхъ ма е господарю, да не е дохождалъ много пѣти, когато знае и тайнитѣ ни мѣста.

Кардамѣ. Съ какво намѣреніе си дошелъ между войската ми? казвай или сега ще си изгубишъ главата.

Теоханѣ. Азъ съмъ милостивій вулгарскій господарю, родомъ Гръкъ, имѣто ми е Теоханѣ: баща ми бѣше войникъ, който падна въ боѣтъ отъ Български рѣцѣ, и сега като не щѣ да живѣѣ вече между Гръцитѣ, прибѣгнахъ въ държавата ви, гдѣто зелахъ и да умрѣ.

Каранѣ. Това е лукавство господарю! Той трѣба да е нарочно проведенъ.

Кардамѣ. Казвай, казвай истинѣтъ, кой тѣ проводи въ държавата ми, защото ще страдашъ.

Теоханѣ. За името бозіе господарю, моля ви са, азъ самъ дойдохъ, никой не ма проводи.

Кардамѣ. Добрѣ. (къмъ Драгомира) Тогасъ земнете и го испроводете пакъ на царя му: Българитѣ не търпятъ Гръкъ въ земѣтъ си. (Драгомирѣ и Цоко извеждатъ Теохана на вѣнъ).

Първожрец. Господарю! Тія планове сѣ на Телерика. Той е закѣтъ нашъ непріятель, и сичко прави само и само да са заловимъ въ бой съ Гърцитѣ.

Кардамѣ. Готовъ съмъ да са впустихъ драговолю въ бой съ Гърцитѣ, само ако не страдахъ Папонскитѣ ни братія отъ Франкитѣ, на които ако непомогнемъ трѣба да си изгубятъ царството. Незнайми да ли ще приемѣтъ Гърцитѣ да заключимъ миръ, когато нѣмами още никакво извѣстіе отъ посланицитѣ си. Затова ние за сега да издадемъ заповѣдь на войводитѣ да бѣдѣтъ